

वा० रा०

॥ १६३ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ हेमहायशः अंतरिक्षे चरतः सरथस्थस्य तस्य गतिर्न ज्ञायते ॥ अभ्रसंप्लवे मेघसमूहे ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ मायानामभिज्ञातस्य तद्विषयज्ञातव
तः ॥ अभिज्ञातस्येति पाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ २३ ॥ अन्यत् कार्मुकश्रेष्ठं देवानुपहृष्टं परमित्यर्थः ॥ २४ ॥ सशरी प्रशस्तशरवान् ॥ वामचापभृद्वामहस्तेन चापभृत् ॥ २५ ॥

विभीषणवचः श्रुत्वारामोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ जानामितस्य रौद्रस्य मायां सत्यपराक्रम ॥ १७ ॥ सहिब्रह्मास्त्रवित्प्राज्ञो महामायो महा
बलः ॥ करोत्यसंज्ञान्संग्रामे देवान्सवरुणानपि ॥ १८ ॥ तस्यां तिरिक्षे चरतः सरथस्य महायशः ॥ न गतिर्ज्ञायते वीरसूर्यस्येवाभ्रसंप्लवे
॥ १९ ॥ राघवस्तुरिपो ज्ञात्वा मायावीर्यं दुरात्मनः ॥ लक्ष्मणं कीर्तिसंपन्नमिदं वचनमब्रवीत् ॥ २० ॥ यद्वा नरेन्द्रस्य बलं तेन सर्वेण संवृ
तः ॥ हनुमत्प्रमुखैश्चैव यूथपैः सह लक्ष्मण ॥ २१ ॥ जांबवेन क्षपति नासहसैन्येन संवृतः ॥ जहितं राक्षससुतं मायाबलसमन्वितं ॥ २२ ॥
अयं त्वांसचिवैः सार्द्धं महात्मारजनीचरः ॥ अभिज्ञातस्य मायानां पृष्ठतो नुगमिष्यति ॥ २३ ॥ राघवस्य वचः श्रुत्वा लक्ष्मणः सविभीषणः
जग्राह कार्मुकश्रेष्ठमन्यद्वीमपराक्रमः ॥ २४ ॥ सन्नद्धः कवची खड्गी सशरी वामचापभृत् ॥ रामपादावुपसृश्य हृष्टः सौमित्रिरब्रवीत्
॥ २५ ॥ अद्य मत्कार्मुकोऽनुक्ताः शरानिभिर्घरावणिं ॥ लंकामभिपतिष्यंति हंसाः पुष्करिणीमिव ॥ २६ ॥ अद्यैव तस्य रौद्रस्य शरीरं मा
मकाः शराः ॥ विधमिष्यंति भित्वा तं महाचापगुणच्युताः ॥ २७ ॥ एवमुक्त्वा तु वचनं द्युतिमान् भ्रातुरग्रतः ॥ सरावणि वधाकांक्षी लक्ष्म
णस्त्वरितं ययौ ॥ २८ ॥ सोभिवाद्य गुरोः पादौ कृत्वा चापि प्रदक्षिणं ॥ निकुंभिलामभिययौ चैत्यं रावणिपालितं ॥ २९ ॥ विभीषणेन स
हितो राजपुत्रः प्रतापवान् ॥ कृतस्वस्त्ययनो भ्रात्रालक्ष्मणस्त्वरितो ययौ ॥ ३० ॥ वानराणां सहस्रैस्तुहनूमान् बहुभिर्वृतः ॥ विभीषणश्च
सामात्यो लक्ष्मणं त्वरितं ययौ ॥ ३१ ॥

रावणिनिर्भियासक्ताः संतो लंकामभिपतिष्यंति ॥ २६ ॥ २७ ॥ एवमुक्त्वा त्विति ॥ स एव मुक्तेति पाठे सल
क्ष्मणः स एव लक्ष्मणस्त्वरितं ययौ ॥ तच्छब्दद्वयनिर्वाहक इति तीर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ त्वरितं ययौ लक्ष्मणमनुययावित्यर्थः ॥ ३१ ॥

यु० कां०

॥ १६३ ॥